Avrupa Türkiyeli Demokratik İşçi Dernekleri Federasyonu Yayın Organı

İşçi Gazetesi

Yıl.2 Sayı.22 27. Eylül.1974 Masrafı 75 Pf.

fikirlerinden dolayı 44 YIL HAPİS CEZASI

Geçenlerde, İstanbul Devlet Güvenlik Mahkemesi. Kıvılcım isimli haftalık siyasi gazeteyi çıkartan 2 kişiye, 44 er yıl hapis cezası verdi. Diğer 2 kişi de 5' er yıl hapse mahkum oldular. Cezalar. komunizm propagandası suçlamasıyla 141 ve 142 maddelere göre verildi. Kardan sonra Duruşmahakimi gazetecilere. " bu kararı içi sızlıya sızlıya verdiğini " ve "bu maddelerin değiştirilmesi gerektiğini " söyledi.

Devamı 6. sayfada

Çocuk Paralarımız için Birlikte

Mücadele Etmeliyiz

Yeni vergi reformu (!) ile birlikte yabancı işçilere getirilen haksızlıklar karşısında, çeşitli ülkelerden işçilerin yürüttükleri mücadele yayılmaktadır.

Biliyoruz 1.1.1975 tarihinden itibaren yürürlüğe girecek yeni kanuna göre , Çocukları yanlarında bulunmayan Ortak Pazar dışı ülkeleri işçilerinin Çocuk Parası kesilmektedir. Ayrıca bu durumda bulunan işçiler. yeni yıl ile birlikte eskisinden daha fazla Vergi ödeyeceklerdir.

Yerli-Yabancı Parababaları basınının susuşuna rağmen. çeşitli işçi kuruluşlarının girişikleri, bilgilendirme yayınları ve toplantıları sayesinde hergün daha çok sayıda işçi, yapılan haksızlığı görebilmekte ve buna karşı mücadeleye girmektedir.

Federasyonumuzun. Türk Hükümetine gönderdiği mektupta. Çalışma Bakanlığınca verilen cevapta. Türk Hükümetinin yakında Federal Hükümetle. anlaşma masasına oturacağı belirtilmektedir. Federasyonumuz. Temsilciler Kurulundan bir Komisyon bu konuda ayrıca Türkiye' de bir basın bildirisi yayınlamış

ve Hükümeti uyarmıştır. Gene Alman Sendikalar Birliği (DGB) ve IG-Metall Federal Parlemento ve Hükümetine telgraflar göndererek. yabancı işçilere yapılan bu haksızlığı protesto etmişler ve derhal düzeltilmesini istemişlerdir.

yürüyüşler

Bu haksızlığı protesto etmek ve kabul etmediğimizi bildirmek amacıyla 28 Eylülde Essen ve Frankfurt'da. İspanyol ve diğer ülkelerden işçilerle birlikte. yürüyüş yapılacaktır. Bu konuda , 26 Eylül'de TDF. İspanyol İşçileri Birliği, SPD Bölge Gençlik Teşkilatı ile birlikte bir Basın bildirisi yayınlamıştır, 26 Ekimde Almanyanın birkaç şehrinde birden tekrar yürüyüş yapılacaktır.

imza kampanyası

TDF ve bağlı işçi derneklerince yürütülen İmza Kampanyası devam etmektedir. Almanyanın birçok yerlerine gönderilen İmza Listeleri, işçi arkadaşlar tarafından imzalanarak Federasyonumuza gönderilmektedir. Bölgelerinde İmza toplama imkanı olan arkadaşlar . Gazeteye yazarak liste istemelidir.

işçi toplantıları

TDF ve İşçi Dernekleri tarafından yürütülen açıklama toplantılarına devam edilmektedir. Son olarak Hungen. Frankfurt. Duisburg. Gelsenkirchen Krefeld. Dortmund'da bu toplantılar yapılmış katılan arkadaşlara yapılan haksızlıklar anlatılmıştır. Toplantılarda beraberce bu kanuna karşı mücadele kararı alınmıştır. Toplantılara genellikle az sayıda işçi arkadaş katılmıştır. Bunun sebebi olarak işçi arkadaşlar arasında yaygın bulunan "Yahu. bu Devletin çıkardığı kanundur. Biz bunun karşısında ne yapabiliriz " kanaati gösterildi.

Arkadaşlar. bu tür düşünceler çeşitli bakımlardan yanlıştır. Önce. bu düşünceler, işçilerin birliğini, mücadelesini zayıflatır. Böyle düşünmek kendimizi küçük görmek, herşeyin yaratıcısı olan işçilerin gücünü görememektedir. Bu tür düşünceler sadece Patronlara yarar getirir. İşçi Arkadaşlar...

Devamı 2. sayfada

OPEL'DE YENİ METOD

Son günlerin en değişik işçi çıkarma methodu meşhur Opel firmasında uygulandı ve 7 işçi kardeşimiz işsiz kaldı. Olay şu şekilde cereyan etti :

Opel'in Rüsselsheim'daki fabrikasın da çalışan 7 işçi kardeşimiz. Haziran ayında yıllık izinlerini alıp memlekete gittiler. Bundan sonraki kısımdan işçilerimizin haberi yok...

Temmuz ayının ortalarında bu 7işçimizin ağzından. Türkçe ve İngilizce yazılmış mektuplar Opel firmasına gönderiliyor. (!)Altı imzalı mektupların nereden atıldığı belli değil. Mektuplarda. bu 7 arkadaşımızın Türkiyede çok işi olduğu. dönemeyecekleri. bu nedenle Firma dan çıkış verilmesi isteniyor. İşverende bunun üzerine. bütün çıkış kağıtlarını, işçilerimizin Almanya'daki adreslerine postalıyor.

7 İşçimiz izinden dönüyor. hiç bir şeyden haberleri yok tabii. Fabrikaya gidiyorlar işbaşı yapmaya. "Hayır" deniyor. siz fabrikadan çıkarıldınız." Arkadaşlarımız şaşkın. "Nasıl olur. neden ?" diyorlar. Bunun üzerine işçilerimize kendi ağızlarından yazılmış dilekçeler gösteriliyor. İşçiler kabul etmiyorlar. haberleri olmadığını. imzaların kendilerine ait olmadığını söylüyorlar. Ama firma da diretiyor. itirazları kabul etmiyor. Sonradan iş büyüyor. IG- Metall Sendikası da giriyor işe. Tartışmalar falan . sonunda

Devamı 6. sayfada

işçiler zehirleniyor

BASF- BAYER- HOECHST- DYNAMİT-NOBEL AG ve diğer bazı Kimya Fabrikaları - nın PVC (bir nevi plastikli Madde) üreten bölümlerinde çalışan önbinlerce işçi. Karaciğer, Kemik ve Deri Hastalıklarına yakalanmaktadırlar. İşçiler, üretim sırasında ortaya çıkan (VC Gazı) adında zehirli bir gazı teneffüs etmekte ve bu yüzden hastalanmaktadırlar.

Almanya ' da PVC imalatına 1953 yılında başlanmış ve 1968 yılında işçiler üzerinde ilk hastalık belirtileri görülmüştür. En çok. Karaciğer iltihaplanması. Asabiyet. Akciğer. Deri ve Kemik arızalarına rastlanmakta ve doktorlar tarafından tedavisi mümkün olamamaktadır. Gene bir çok bilim adamları, bu gazın Kansere sebebiyet verdiğini belirtmişlerdir.

Bu VC gazının insan sağlığına zararlı olduğu 1947 yılında Sovyetler Birliği bilim adamlarınca açıklanmıştır. Bunun üzerine Sovyetler Birliğinde bu üretimi yapan Fabrikalara ilave tesisler yapılmış VC gazının yayılması önlenmiştir. Ama Kapitalistler gözünde İşçiler (Kar getiren makina) oldukları için, yukarıda adı geçen uluslararası - tekelci şirketler. ilave tesis yapılmasının masraf olduğunu belirtmekte. fabrikaları kontrol bile ettirmemektedirler. Böylece. kapitalistlerin hakim olduğu düzende. işçiler yavaş yavaş zehirlenerek ölürken hükümetler buna seyirci kalmaktadır. Çünkü bu düzende devlet te kapitalistlerin elindedir.

şamar

özgürlük ?..

Kıbrıs Harekatı başladığı zaman. Başbakan Ecevit. Türkiyenin Kıbrısa. Barış. Demokrasi ve Özgürlük getireceğini bütün dünyaya ilan etmişti.

İnsanlara fikirlerinden dolayı 44 yıl hapis verilen bir ülke başka bir ülkeye. nasıl Demokrasi ve Özgürlük getirecektir ?

İnsan kendinde olmayan bir şeyden bir başkasını verebilirmi ?...

ALMANYA HABERLERİ

Geçtiğimiz günlerde Almanya'daki ekonomik durum. kötüleşmeye devam etmiştir . Gene birçok büyük firmalar kısa çalışma uygulamakta, işçi çıkartmalar. iflaslar birbirini kovalamaktadır. Yapılan resmi açıklamalara göre işsiz sayısı artmaya devam edecektir.

Ayrıca 25. Eylül Çarşamba günü bir konuşma yapan, İş ve İşçi Bulma Kurumları (Arbeitsamt) Genel Müdürü J . Stingl. "İşsizliğin devam etmesi halinde yabancı işçilerin geri gönderilmesi doğaldır. Ancak bunun için özel bir kanun çıkarılmasına gerek yoktur." demiştir.

Adamlar artık herhangi bir yoruma gerek kalmayacak kadar açık konuşuyorlar. Bu durumda biz ne yapacağız ?

Geçen sene sonunda Frankfurt'ta yapılan İşçi Dayanışma Toplantısında işsiz kalan

bir bacımız şöyle diyordu. "Kardeşlerim bizler, bizleri bu duruma getirenler karşısında tek tekiz. Ve böyle olduğumuz müddetçe tek tek çöp sayılırız. Bir çöpü kırmak kolaydır. Bir çocuk dahi kırabilir. Ama bir desteyi düşünün!. . Bunu kırmaya kimsenin gücü yetmez. Bu nedenle bizler birbirimizi tanımalı ve bu düzene karşı birleşmeliyiz Ortak kurtuluşumuz buradadır

Devamı 6. sayfada

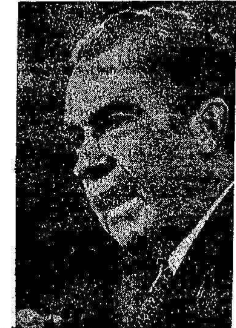
AMERİKADA NELER OLUYOR?

Her gün dünyanın adını duyduğumuz veya duymadığımız birçok köşesinde binlerce insanın kanına giren Amerikan amperyalizminin en yüksek temsilcisi Nixon 8 Ağustosta istifa etmek zorunda kaldı.
"Watergate Skandalı'hdan paçasını kurtaramayacağını anlayan Nixon çıkar yolu istifada buldu. Son başkan seçimleri bıraktırılmış ülke halklarının sayısı gittikçe artıyor. "Watergate Skandalı" Nixonun görevden uzaklaştırılmasının sadece görünümdeki nedenidir. Esas neden dünya kapitalist sisteminin içinde bulunduğu kaçınılmaz ekonomik kriz ve Amerikan emperyalizminin son zamanlarda yediği darbelerdir.

rinde. Nixon güçlü rakibi Mc Govern'in seçim kampanyasını baltalamak için her yolu mübah saymış. işi Demokrat Partinin merkezinden bazı belgeleri çaldırmaya kadar vardırmıştı. Telefonların dinlenmesi şantajlar birbirini kovalamış ve Nixon yeniden seçilmişti.
1973 yılı sonlarına doğru "Watergate Skandalı"yeniden eşelenmeye başlamış. Nixonun en yakin arkadaşları teker teker "Beyaz Sarayı" terketmişlerdir. Başkan yardımcısı Agnew in vergi kaçakçılığı yüzünden istifa etmesideolayın tuzu biberi olmuştur.
Fakat Nixon "direniyordu". Televizyonda. radyoda cümle aleme yeminle "Watergate

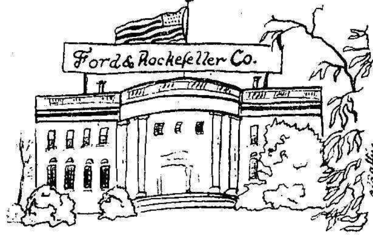

Skandalı"yla ilgisi olmadığını söyledi. Ancak Amerikan Yüksek Mahkemesi meseleyi ele alınca Nixon tabanının altından yerin kaydığını hissetti. 8 Ağustosta 15 dakikalık acıklı bir konuşmayla istifasınıbildirdi. Mahkemeye verdiği ses bantları Nixon'un olayın esas sorumlusu olduğunu ortaya koydu. Bantın birinde koca Amerika'nın başkanı aynen şöyle diyordu."Bu adamın susması için ne kadar mangır gerek?"

KAN VE KAR İMPARATORLUĞU

Kar, daha çok kar temeli üzerinde duran Amerikan emperyalizmi her geçen gün biraz daha batağa saplanıyor. Amerikan sömürüsüne karşı ba-

Kahraman Vietnam halkının direnişi ve dünya devrimci güçlerinin desteği karşısında Nixon Vietnam'da savaşı durdurmak zorunda kaldı. Nixonun düşüşünü Portekiz ve Yunanistan'da faşizmin düşmesinden sonra gelmesi bir rastlantı değildir. Kıbrıs'taki faşist darbenin kimler tarafından tezgahlandığını halklar

gözden kaçırmamıştır.
ABD'nin kendi iç sorunları ise çığ gibi büyümektedir. Geçtiğimiz yıl fiatlar büyük bir hızla artmıştır. Enflasyon her kapitalist toplumu gibi Amerika'yı da kemirmektedir.

YENİ BAŞKAN - ESKİ POLİTİKA

Nixon istifa edince yerine başkan yardımcısı Gerald Ford geçti. ABD'debaşkan yardımcısını bizzat başkan seçer. Bundan böyle iki yıl ABD'yi halk tarafından seçilmemiş olan Ford yönetecek. İşte meşhur Amerikan demokrasisi!.
Yeni başkan Beyaz Saraya yerleşir yerleşmez Nixon'un izinde yürüyeceğini belirtti. Yani aynı halk düşmanı politikayı izleyecek.
Başka türlü yapamaz zaten. Hangi sınıfın adamı olduğu belli. Fordun kendi adını taşıyan Ford otomobil fabrikalarında United Steel. Procter and Gamble Tobacco Institue. Amerikan Petroleum dev şirketlerinde hisse ve ilişkileri var. Ford'da hemen yeni başkan yardımcısını seçti: Nelson Rockfeller. Yeni başkan yardımcısı meşhur Rockfeller ailesine mensup. Nelson Rock-

ve Manhattah Bankasının en büyük hisse senetlerinin sahibi. Yaptığı basın toplantısında servetini soran bir gazetecinin sorusunu cevapsız bıraktı. İşte Amerikan emperyalizminin yeni yüksek rütbelileri. İkiside bir avuç banka ve sanayi parababası takımından.
Dünyanın kaderiyle oynamaya kalkan bu adamların amaçları açık: kar, daha çok kar ve demokrasi laf ebelikleriyle halkları faşizm ateşinde inletme.

Ancak dünya gemisinin çarkında her gün rotaya biraz daha hakih olan başka bir sınıf var: İşçi sınıfı!!

MÜCADELE ETMELİYİZ

Baştarafı 1. sayfada

daşlarımızda raslanan yanlış düşüncelerden biri de "Hükümet bizim haklarımızı korur" şeklindedir. Bu düşünce de yanlış ve zararlıdır. Hükümet 7.5ay işbaşında kaldığı sürece. yurtdışındaki işçilerimiz için. hiçbir şey yapmamıştır. Kaldı ki bu gün Türkiye'de Hükümette yoktur. Ne zaman kurulacağı kurulacak hükümetin. bu derdimize ne yapacağı belli değildir.
Arkadaşlar, bu gibi yanlış düşüncelere karşı mücadele edelim.

Çocuk Paralarının kesilmesi. Vergilerin arttırılması. Yabancı işçilere yapılan haksızlığın ne ilkidir. ne de sonu olacaktır. Biz mücadeleye girişmedikçe, yarın bir başka hakkımıza el uzatılaçaktır. Şunu hiç unutmayalım ki İşçi haklarının tek garantisi, bütün ülkelerden işçilerle dayanışma içinde örgütlü mücade-

UYARI KÖŞESİ

ELDE ETTİKLERİMİZ

Bu sayıdaki konumuzda da yine Hastalık Sigorasına dönece-ğiz. Zira bu kanunda 1 Ocak 1974 de bazı değişikliklere uğradı. Şöyle ki:
a) Bildiğimiz gibi şimdiye kadar Hastalık Sigortası, en fazla 78 haftaya kadar geçerli idi. Fakat 1.1.1974 den sonra değişen kanunla bu süre kısıtlanması ortadan kaldırılmış süre tedavi müddetince uzatılmıştır. Yani bundan böyle bir Sigortalı veya ona bağlı sigortalı aile efradı, sınırsız olarak tedavileri müddetince Hastahanede kalabilecek ler veya evlerinde doktor kontrolünde tedavi olacaklardır. Her türlü tedavi ve ilaç masrafları için ne sigortalının kendisi ne de bölgesindeki Sozialamt bir ödeme yapacaklardır.

b) Bütün sigortalılar. 8 yaşına kadar olan veya 8 yaşından büyük sakat çocukları için. eğer eşleri hastalık, hava değişimi veya doğum için evden ayrılmış ise. ev işlerini yürütebilmesi için. ev yardımı almağa hak kazanacaklardır.
Bu yardım. ya Krankenkasse tarafından eve bir bakıcı gönderilmek. veyahutta böyle bir bakıcı tutulmuşsa ödenen ücrete ortak olmak suratiyle gerçekleştirelecektir.

Bu kanun sadece çalışan Sigortalılar için geçerli değil aynı zamanda çalışmayan, eşleri üzerinden sigortalı ev kadınları için de geçerlidir.

c) Sigortalı bundan böyle her bir hasta çocuğu için senede en fazla 5 gün olmak üzere. işe gitmeme ve bu zaman içinde hastalık parası almaya hak kazanacaktır. Bu durumda olan bir arkadaşa. İşvereni Toplu Sözleşmede ön görülen zaman için para ödeyecek. şayet bu zaman 5 günden azsa. geriye kalanını Krankenkasse'si ödeyecektir.
Tabi bu kanunda. evinde işe gittiği zaman hasta çocuğuna bakacak bir kimsesi bulunmayan sigortalılar için geçerlidir...
Eşler beraber çalışıyorlarsa beraberce bu haktan yararlanamıyacak. ancak yapacakları seçime göre taraflardan biri evde kalabilecektir. Yeni getirilen değişimler bu kadar, ilerde daha yeni haklar elde ederse, tabiki bu köşemizden sizlere duyuracağız.
Sizlere. bu duyuruların yanı sıra da, mektuplarınıza cevap hizmeti açmak istiyoruz. Bunun içinde. çözüm bulamadığınız sorunlarınız olursa. Gazetemize yazın. sizlere elimizden geldiği kadar bu köşemizden cevap vereceğiz.
Dostça selamlarımızla........

Danışman

KIBRIS VE BİZLER

Kıbrıs Harekatının başlangıcından bu güne elimizden geldiğince. harekatın biz çalışan kesim, yani çoğunluk açısından zararlı olabilecek sonuçlarına tekrar tekrar işaret ettik. Günler geçtikçe olayların üzerindeki toz bulutu yavaş yavaş siniyor, ve gerçekler daha bir açıklık kazanıyor. "Sel gider kumu kalır" derler, netekim öyle oldu. Acı tarafı selin kumunu. çakılını temizlemek yine halkın çalışan kesimine düşüyor. Gelişen olaylara göz atalım:
Harekatın Mali çerçevesi açıklandığında 15 Milyar TL. idi. Bizim gibi para hesabı için yüzler, bilemedin binlerden. başka rakkam bilmeyenler için bu Milyarlar kavranılmaz rakkamlar oluyor. ve bonkörleşiveriyoruz "helal olsun" diye. Yine de küçük bir kıyaslama yapalım. Keban barajı 8 senede onbinlerce işçinin emeği ili ve 7 Milyar TL. harcanarak yaplıdı. Şimdi 3 Milyar Kilowat ile Türkiye' nin üretiminin yarısını sağlıyor. Desenize Kıbrıs harekatı derken bir ay içinde güme gidiverdi koskoca iki Keban Barajı..
Gelelim diğer bir konuya:
Hemen hemen herkes yarışmaya başladı yardım için. Geçim uğruna çoluk çocuk acısına katlanıp gurbete göçmüş işçilerimiz, çoluğunun çocuğunun rızkından keserek veya bu yılki izin parasını yardım olarak verenler var. 500 DM aylık kazancın yarısı demektir. Bu denli büyük fedakarlı-

suz bucaksız zenginlikleri yanında aylık kazancının dahi yarısını etmeyen bağışlarıyla Vehbi Koç gibi para babalarına madalya verildi. O beylerin yardımı üstün fedakarlık olarak nitelendi. Demek istiyoruz ki, İşçi Kardeşler. görün bu devirde makbul vatandaş kim..
Bir de ayrı bir konu daha: Kıbrıs daha şimdiden bir takım parababalarına kar vesilesi olmağa başladı. Hani bir lokma bir hırka deyip yaşamını sürdürenler ellerindeki üç kuruşu bağış edip ardına bakmaz iken. Parababaları ıkına sıkına verdiklerinin bir kaç mislini şimdiden çıkaran var.

Geçen selin bıraktığı en ağır çakıl da Türk kesiminin ortasına lök gibi çöken Rauf Denktaş. Kısacası. mazisi karanlık Klerides ile aynı Mason Locasının üyesi. Emperyalizmin sadık ajanı ve Türk kesiminin en faşist şahsı olan Denktaş bu gürültü içinde postu kapmış görünüyor. Durumun oldukça kritik olduğu dönemde Ecevit' in bu her türlü provakasyon yapabilecek adam ile fazla oynamayı tehlikeli bulup göz yummasını Onun açısından normal karşılamak mümkünse de yakında kendisinin marifetlerini uzun uzun sergileyeceğimiz Rauf Denktaş' ın bu günkü statüsü Kıbrıs' lılar için tam bir talihsizliktir.

S. TÜTÜNCÜ

İŞÇİLER • KÜLTÜR. SANAT. EDEBİYAT VE İŞÇİLER • KÜLTÜR. SANAT.

Sayın okurları, işçi kardeşlerimiz.

Birinci yılını dolduran gazetemiz bu sayıdan başlayarak bundan böyle kültür, sanat ve edebiyat konularını kapsayan bir ilave ile altı sayfa olarak çıkacaktır.

Gazetemizi buna götüren sebep, yurdundan uzaklarda hayat kavgası veren işçilerimizin bu alandaki çabalarını gün ışığına çıkartmak ve bu eserleri mücadelemizin bir parçası haline gelmesine çalışmaktır. Gazetemiz yayına başladığından bu yana sizlerden gelen sayısız yazıları (şiir, hikaye deneme v.b) yerimizin elverdiği kadar sıra ile yayınlamağa çalıştık. Fakat gerçeği söylemek gerekirse bu bizi ve yanılmıyorsak sizleri de tatmin etmedi.

İşte bu sebeple sizlerin içtenlikle yarattığınız eserlerinize daha çok yer verebilmek ve kültür ihtiyaçlarınıza yeterli kadar olmasa bile bir parça cevap verebilmek için böyle bir ilaveye gerek gördük. Yukarıda kısaca değindiğimiz gibi bu ilave tamamiyle sizlerin çabaları ile yaşayıp, büyüyürek genişleyecektir. Yani bugüne kadar gönderdiğiniz ve bugünden sonra da gönderceğinizden emin olduğumuz eserleriniz sanat ilavemizin oluşmasını sağlayacaktır.

Bu sayfalarda şiirde ve hikayede sizlere yol göstermede faydalı olacağını düşünerek büyük ustaların eserlerinden örneklere de yer verilecektir. Bu sütunlarda buluşmak üzere hepinize başarılar ve dostça selamlar....

işçi gazetesi

özlem

Dinle, yoldaş
Akşam vakti gelen kaval sesini
O tepeden, bu tepeden
Su tepeden
Yanık geliyor, değilmi?
Yoldaşım kaval sesi
Kepeneği, kavalı, köpeği
Yoktur onun başka bir şeyi
Sürü, kendisinin değil, ağasının
Ağanın köpeği ağadan yana olur diye
Kendi köpeğini getirmiş evinden
Soğuk olur benim yaylamın pınarının suları
İnsanları cana yakın
Keklik, tavşan gezer benim yaylamda
Birde biz.
Farkımız yok hayvandan
Ama
Yiğitleri taa Dadaloğlundan gelme.
Her gün sınır kavgası
Yayla köyü yasak diyor.
Yörük geçirmeyiz sınırımıza diyor.
Her gün kavga, her gün keder
Ne zaman biter.
Uyan Eyy dertli kaval çalan çoban
Uyanki kurtul bu dertten.
Çağ füze çağı
Ağır yirminci yüzyıl
Uyanki, sopanı silah yapta yürü
Ağanı önüne katta yürü
Kavalını alda yürü
Dişini sıkta yürü.
İnanma hacı, hoca dediğine.
İçinden gelen inançla yürü.
Yürü, ey zulum ile kahır ile ezilen
İnsan, yerine köle olarak satılan
Köle adı kibarlaştırılıp, işçi diye anılan
Köylüsün diye horlanan
Memursun diye züğürt gezdirilen.
Yürüki yirminci yüz yılda sende yaşa
Yürüki karanlığı yarmak için
[illegible]
[illegible]
[illegible]
Yürü [illegible] insanca yaşamak için
Yürü, yürü, yürüüü.

MUSA AKKUZU
Schwieghause- FRANSA

Aşağıdaki şiir, 1972 yılında, 12 Martın Başbakanlarından Ferit Melen'in, "Anarşistler eğer başarı kazansaydı, Türk'leri Sibirya'ya sürecekler ve yerlerine başkalarını doldurcaklardı" şeklindeki demeci üzerine yazılmış, ayrıca bizlerinde durumunu çok iyi anlattığı için, sanat ilavemizin birinci sayısında yayınlanmıştır.

siz ve cümleniz

Siz, sayın başbakan
"Onlarki sürüp Türkiye'deki Türk'leri Sibirya'ya
Vatana başkalarını dolduracaklardı"
diyen adam,
Evet, siz sayın başbakan,
siz,
Onlar
Şimdilik hapishanelerindedir vatanın
bilirsiniz,
Mezarlarındadır
Yani toprağındadır vatanın öz be öz
Onlar şimdilik
Memleket türküleri söylemektedirler koğuşlarda
Gidemezler Sibirya'ya mibiryaya
Çünkü pencerelerinde parmaklık
Kapılarında süngüleriniz vardır
Ve gidemezler Sibirya'ya mibiryaya
Çünkü kanlı bir şafakta asılmış bedenleri
Kurşunlanmış yürekleri
Sonsuz bir uykuda uyumaktadır...

Siz, sayın başbakan
"onlar ki sürüp Türkiye'deki Türk'leri Sibirya'ya
Vatana başkalarını dolduracaklardı"
diyen adam,
Yoksa siz sürmediniz miydi
Yüzbinlerce emekçiyi
hasret koyup analarına bacılarına
Ve uğurlamadınız mıydı törenlerle, şölenlerle
Beşyüzbininci işçiyi
bir dilim ekmek için gurbet acılarına
Ve siz doldurmadınız mıydı vatana
Amerikalıyı, evet
[illegible]
Alaman[illegible]
İngiliz'i, evet
Açmadınız mıydı kapılarınızı nicelerine
Yüzbinlerce emekçinin yerine...

Siz ki, Sivas'ın dağ köyünden sekiz can aldınız
Erzurum yaylasından yüz can
Haymana ovasından bin can
Karadeniz uşağından onbin
Çukurovadan kırkbin, ellibin, yüzbin can
Milyonla can aldınız anadoludan...
Ve doldurup bereketli ellerini katarlara
Sürdünüz Almanya'ya
Sürdünüz Fransa'ya
Hollanda, İsveç, Avustralya'ya hatta
Sürdünüz perişanlığa
Tükenmez gurbet acılarına sürdünüz...

Ve siz yoktunuz tren pencerelerinde
Bilmezsiniz ayrılmanın acısını vatandan
Garlarda siz yoktunuz perperişan
Bilmezsiniz bebelerin çığlıklarını
Bilmezsiniz anaların bebelere hasretini
Açlığın,
tekerlekleri çeviren o korkunç kudretini bilmezsiniz...
Ve bir kez gösterince hareket memurunun eli yeşili
Vurur saza gurbetçinin elleri
Vurur yüreklere gurbete giden emekçinin türküsü
Duyar mapustaki
Duyar mezardaki
Siz duymazsınız...

Yüzbinlerce emkçi Sibirya'ya varamaz
Mapustaki kardeşler Sibirya'ya varamaz
Mezardaki yiğitler Sibirya'ya varamaz
Ama siz varabilirsiniz bir gün
Ve varacaksınız
Hemde kredi mredi bulmaya değil
Hemde elimizden kaçıp kurtulmaya değil
Bu Sibirya sizin bildiğiniz Sibirya değil
Yüreklerimiz içinde
Öylesini beter bir yer hazırlamışızki size
Kinimizin bilinçle ateşe döndüğü o yere
Birgün katar katar dolacaksınız
Evet, siz sayın
hayır, hayın başbakan
siz ve cümleniz
Gün gelip
Damat Feritlerden beter olacaksınız...

HALİL KEREM

geliyorlar ey!!

sesler yükseliyor ta ötelerden,
karstan, edirneden, çukurovadan,
ağa tarlalarında kışta, yazda,
ırgatlık eden emekçilerin.
duyulmak istenilmeyen
haklı haykırışları bu...
ezilmiş, horlanmış terkedilmişlerin.
sömürü çarkı altında can verenlerin.
bir lokmacık ekmek ve bir hırka için,
durmadan dinlenmeden ömür törpüleyenlerin.
haklı bağırışları bu...

Duyun ey
duyun
Bağır bağır bağırıyorlar.
Bağır bağır bağıracaklar...
kirli giysiler içindeki çocuklar,
ağa kapılarında daha gün ağarmadan
ekmek, ekmek diye ağlaşıyorlar.
kapatmayın kulaklarınızı,
utanmadan, arlanmadan dinleyin
Dinleyin ey
dinleyin.
bağır bağır bağırıyorlar,
bağır bağır bağıracaklar....

bey takımları, parababaları,
siz ey demokrasi türküsü söyleyenler,
adi talancılar, provakatörler, düzenciler,
sabrında bir sonu vardır gayri biliniz.
yetsin asalak geçindiğiniz.
yapışarak emekçilere.
ürkmeden korkmadan bekleyiniz
geliyorlar ey geliyorlar
tozlu ayakları,
sararmış benizleri,
doymamış mideleri
ve de ezilenlerin tümü,
bağır bağır bağırıyorlar,
bağır bağır bağıracaklar.
geliyorlar ey geliyorlar....

İBRAHİM GÜLDÜR

DEMOKRASİ NERDE

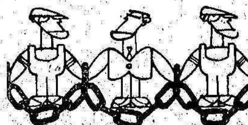
İşi varken övüyorlar
Menfaat için dövüyorlar
Sınıfları bölüyorlar
Demokrasi nerde,
Adalet nerde

Köylüyüm ben bilirim hep
bunları
Menfaat için akıtırlar kanları
Emperyalizm için düşün
kalan dulları
Demokrasi nerde,
Adalet nerde

Birisi bal yiyen gerisi sovan
Gün bugündür yoldaşım
uyan uyan
Barlara kol attı sosyete ağam
Demokrasi nerde,
Adalet nerde

Doğru söyliyeni yurttan
kovarlar
Fikrini diretsen iple
boğarlar
Size derim bire itler
davarlar
Demokrasi nerde,
Adalet nerde

ADİL ŞEN
Dortmund

İŞÇİLER · KÜLTÜR . SANAT . EDEBİYAT VE İŞÇİLER · KÜLTÜR . SANAT .

KÜÇÜK ALİ'NİN ÇİLESİ

Alinin günahı Mardinde doğmak. Alinin günahı fakir bir ailenin oğlu olmak ve bunun içinde ömür boyu sakat kalmak.

Ali on yaşında bir çocuk bütün diğer çocuklar gibi, ama Ali yürüyemiyor, ayakta duramıyor, koşamıyor, oynayamıyor. Çünkü felçli.

Alinin suçu Mardinde doğmak fakir ailenin oğlu olmak dedik ya, Ali 70 yılarında hastalanmış. Hastalanmış ya diğer halk çocukları gibi çaresiz, kadere küsmüş. Ne yapılabilirki? Alinin ailese fakir. Mardinde doktor yok. Mardinde yol yok. doktora götürmek için para yok. Hele uzaklara Ankaralara, İstanbullara nasılgötürülsün?

Hem. Ankaranın. İstanbulun doktorları fakir aileye bakarlarmı? Onlar zenginlerin, boyalı hanımların doktoru, onlar milyonerlerin çocuklarının doktorları.

Kısacası küçük Ali tedavi edilebilmek için babasının Almanyaya gelmesini beklemek zorunda kalmış. Sonunda Alinin babası Salih Zungur 71 yılının sonunda almanyaya geldi. Salih izine gidene kadar hiçbir şey yapılamadı. Salih izindeyken Aliyi doktora götürdü, teşhis ettiler, Ali felç - li ama doktor birşey yapmadı. Bu hastalık için büyük hastahaneler, büyük tesisler gerekiyordu. Ali Hacettepeyede götürüldü ama yine çare bulunamadı. Alinin babası izini dolunca tekrar Almanya ya döndü.

Salih 74 yılının onuncu ayında karısını ve oğlu Aliyi Almanyaya getirdi. Belki Almanyadaki doktorlar Alinin derdine çare bulabilirlerdi. Nede olsa Avrupa burası. diye düşündü Salih.

Ve 10 . 6 . 1974 günü doktora götürüldü Ali. muayene edildi ve felçlidir diye hastahanede sıraya yazdılar. Yatak yok dediler. Bekleyin boşalınca gelirsiniz. Ne ilaç verdiler. ne de herhangi bir müdahale ettiler. Halbuki hastalık gittikçe ilerliyordu. Ağustos ayına kadar hiç bir ses çıkmayınca Salih oğlunu alıp tekrar hastahaneye gitti. Aldığı cevap aynı, "yatak yok boşalmadı daha".

Salihin bütün direnmelerine rağmen hiçbir şey yapamayacaklarını söylediler ve yapmadılar da. Salihin daha fazla direnmesi karşısında. götür Türkiye'ye tedavi ettir dediler. Salih bunu cevaplandırdı: Vergiyi size ödeyeyim de çocuğumu Türkiye'demi tedavi ettireyim.

Ama küçük Ali hala sıra bekliyor Almanya'da hastahanede yatak boşalacak diye...

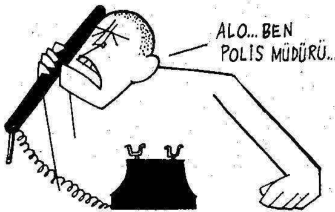

ekmek kavgası

köy kahvesi ·14·

Mezun olduktan sonra elime bir pulluk bir kaç çapa ve bir de boş arı kovanı tutuşturup. hade uğurlar olsun dediler. Devletin üç senelik tahsilime karşılık verdikleri işte bunlardı. Halbuki üç sene birine hizmetkarlık yapmış olsaydım yine de bunlardan bir kaç misli fazlasını verirdi. Fakat yanan aldanan. daha doğrusu aldatılan sade ben değildim. Benimle beraber yüzlerce talebe de yandı. Ve işin hazin tarafı. o okulda okuyup mezun olanların hemende hepsi benim gibi yoksul köy çocuklarıydı. Zenginlerin çocukları doktor. mühendis. hukukçu olarak mezun oldukları sene biz köy çocukları Çayırova Ziraat Okulundan birer pulluk ve arı kovanı alarak ayrıldık.

Aradan bir sene geçmişti ki, Menderes Hükümeti, Çayırova'dan mezun olanlara polis memuru olma

hakkı tanındığını ilan etti. Çaresizlik içinde koştum bu ilana. Ve daha kursdayken. Menderes hükümetine polis değil de, adı polis olarak kukla ve robotların lazım olduğunu anladım. Menderes hükümetine ve daha sonraki Menderes hükümetine benzer faşist hükümetlere polis olmak, bütün hırsızlıklarına rağmen onlara bağlı kalmak ve onları ellerinde tutan parababalarına köle olmaktı. Köle olmaktansa aç ölmek daha iyi deyip çıkıştım heriflere. Ve ondan sonrası da malum : Komunist damgasiyla dolanıp duruyoruz !

Dobracı Hasan bir İbram'a baktı. bir de kahvedekileri gözden geçirdi :

- Vay canına. dedi. Demek sen polislik de yaptın hee ? Okulda okuduğunu biliyordum emme polislik yaptığından hiç habarım yoktu.

Kahveci Rıza :

- Bırakın siz polisliği bolisliği de. şu işçilerin grev midir nedir. onu neden ve nasıl yaptıklarını anlatın dedi. Hani insanın kafası iyiden iyiye karışıyor yahu. Biz, ah bir iş bulsak da çalışsak diyoruz. iş bulanlar da hazır işi bırakıp. o dilimin dönmediği şeyden yapıyorlar.

İbram cevap vermek için hemen atılmadı. Fakat cevap versene anlamında bütün gözler İbram'a dikilince :

- Bedava çalışmaktansa sırtüstü yatmak daha iyi dedi. Hiç olmazsa vücudun eskimez, boşu boşuna tükenmez......

- Onlar bedava mı çalışıyor yani ?

- Çalıştıranların kazançlarıyla işçilerin kazançlarını karşılaştıracak olursak, işçiler bedava çalışıyor sayılır.

İbram Rıza'ya dönerek :

- Sen alacaklarını istemiyor musun ? dedi.

- İstemez olu mu. Çay. kahve ve hele hele hepinize bardak bardak su taşımaktan iflahım kesiliyor.

- Öyleyse işçiler de ister alacağını. Akşama kadar kazma kürek sallamaktan onların senden çok iflahı kesiliyor. Bir gün olur sende girersin greve yürüyüşe. Seni soyanların kimler olduğunu öğrendiğin gün sen de olursun hakkını isteyenlerden. Fakat bunu öğrenmen hayli zaman alacak. Çünkü seni ve senin benim gibi tüm köylüleri soyanlar pek çok. Bu çokluk şaşırtıyor köylüleri. Bizleri kimin ve kimlerin soyduklarını tam olarak bilemediğimizden birlik ve beraberlik kurup yapışamıyoruz hırsızın yakasına. Ama işçiler kendilerini soyanın ve sömürenin kim ve kimler olduğunu az çok biliyorlar.

- Biz bilmiyoruz öyle mi ?

- Tabiki bilmiyoruz. Ağa soyar. muhtar soyar, Celep soyar. Tüccar ve tefeci soyar. hatta ve hatta Hoca bile muska yazarak. ona buna parayla sure okuyarak soyar. Ve bunlardan sonra da vergi ve zamlarla Hükümet soyar. Soyaroğlu soyar. Bukadar soyguncunun içinde eşkiyabaşını bulamazki cahil insan.

Aynı soruyu sormak için beş altı kişinin ağzı birden açıldı. Fakat Rıza hepsinden evvel davranıp

- Hangisi ki bunların eşkiyabaşı ? dedi.

Güldü İbram :

- Sormaya başladığına göre. uyanmaya da başladın demektir. Her kim ki okur. sorar ve söylenenleri mantığının süzmecinden geçirerek dinlerse, o insan uyanmaya başladı demektir. Ama her kim ki " adam sen de. bu yaştan sonra ne öğreneceğim derse ve siyasetle hiç ilgilenmeden bulduğuna şükür ederse. o insanı değil insanlar, hayvanlar bile sömürür.

Muhtar Hamza diklendi İbram'a :

- Muhtar da soyar dedin demincek. Ben kimi soydum be Allahsız ".

İbram hiç istifini bozmadan cevap verdi :

- Allahsız olanlar. 10 liraya ilmühaber. 15 liraya ruhsat yazanlardır. Allahsız olanlar, 10 liraya kocası Almanya'da veya askerde olan genç gelinleri 1000 liraya köylere satanlar ve Hocayla işbirliği yapıp bunlara gayrimeşru olarak nikah yıkanlardır.

İbramın son diyeceği dilinin ucunda kaldı. Çünkü Muhtar ayağa kalktı. kızardı. bozardı ve şaşkın şaşkın sağa sola bakarken. Hakkı uzunca bir islık çalıp :

- Simitim gevreek. var mı alacak ? diye nara attı. Bu yetmiyormuş gibi. Yırtık Musa da Dobracı Hasan'ı dirsekliyerek :

- Okusana şunu. dedi. Muhtarın rengi değişti.

- Hafız Ali'ye gölün. dedi Dobracı . Çarpılmışları o okuyor. Muhtarın hali perişandı. Dişlerini sıktı. çenelerini oynattı. peşinden süskün manda geliyormuşçasına çıktı gitti kahveden.

Sonu gelecek sayıda.

Doğan Güneş

HAVA ALANLARINDAKİ REZALETLER VE BİZ İŞÇİLER

Nasıl ki gavurun gavuru - zalimin de firavunu varsa, şu exportçular içinde de insaf ve merhamet duyguları hepten kurumuş olan milliyetsizleri de var.

Evet evet, yanlış okumadınız.

Şu exportçuların içinde insaf - ve merhamet duyguları hepten kurumuş olan milliyetsizler var " dedim.

Böyle bir şey şimdiye kadar yazılmış mıdır, yazılmamış mıdır? bilmem ama bu haber yeni bir haber filan değildir. Ve çoğumuz Türkiye'ye uçakla gidip - geldiğimize bu soysuzları yakınen tanıdığımıza göre de, bu açıklamanın acabalara takılan hiç bir yanı da yoktur.

Fakat yine de, Türkiye'ye uçakla değil de arabalarıyla veya trenle gidip-geldiklerinden bu insafsızların zulmüne uğramamış olanlar "sen kimden bahsediyorsun be arkadaş" diye sorarlar zannediyorum.

Öyleyse daha açıkca izah edeyim:

Ben, "Yurt dışındaki işçileri en çok sömüren, işçilere en çok eziyet eden ve işçileri çoluk çocuk havaalanlarında süründüren şu uçak acentelerinden bahsediyorum

Ben, "İşçilere zulüm etmeyi millete hizmet etmek olarak kabul eden canilerden bir yandan memlekete hizmet ediyoruz deyip, öbür yandanda T.H.Y.'larının uçaklarını kötüleyerek Alman uçak şirketleriyle çalışan milliyetsizlerinden bahsediyorum."

Ben, "Aldığı %30 komisyon karşılığı heim heim dolaşarak yabancı şirketlerinin biletlerini satan ve bu şirketin uçağı zamanında gider diye yemin eden seyyar yalancılardan bahsediyorum.

Ben, "Düsseldorf'a gelecek 300 küsür yolcusunu Yeşilköy havaalanında 12 saat bekletmiş olan UFO uçak şirketinden ve UFO adı altında birleştiklerini söyleyen, OKTEMER-MUTUŞOĞLU-ALTILAR ve AKIN acentelerinden bahsediyorum"

Fakaat. Esasında bunlardan bu kadar bahsetmektense icabında uzun uzun, icabında az ve öz olarak biz işçilerden bahsetmek gerek. Çünkü bunların artmasına, oturdukları yerlerden milyonlar vurarak bizi havaalanlarında süründürmelerine yeşil ışık tutan biz işçileriz. Evet, bizleriz. Bunun böyle olduğunu 13.7.1974 tarihinde Yeşilköy havaalanında yaptığımız başarısız yürüyüşte ve bu yürüyüşün sonunda iyiden iyiye anladım.

Müsaade ederseniz, şimdi de kısaca bu yürüyüşten bahsedeyim.

Tarih 13.7.1974. Saat gece 01 Üzerlerinde hareket saatı 24 olarak yazılmış olan biletlerimiz, UFO uçak şirketiyle işbirliği yapan(yukarıda adlarını yazdığım) dört acenteden alınma. Yani OKTEMER MUTUSOĞLU-ALTILAR ve AKIN'dan.

300 küsür yolcunun, 100 küsuru kadın. 50 küsüru kucak çocuğu, havaalanında serilmiş bekliyoruz. Sanki para vermemişiz de, herifler bizi babalarının hayırı götürecekmiş gibi, kaderlerimizi insaf ve merhametlerine bırakmış. of'luya pof'luya dolanıyoruz havaalanında. Acentelerin yetkilileri de sohbet edip kahkahalarla gülüyorlar karşımızda. Onlar çoban bizler davar misali, hepimiz gözlerimizi dikmiş onları dinliyoruz ve en ufak bir işaret yaptıklarında koşuşuyoruz, yanlarına. Ve dövülmesi, boğulması gereken bu kişilere korka ve çekine çekine soruyoruz:

" Uçak kaçta gelecek abi " ?

Bazıları umursamıyor ve bazıları ise kıçları bize dönük olarak cevap veriyorlar.

Biri :

" Üçte " diyor.

Biri :

" Beşte " diyor.

Ve diğeri de :

" Yedi de " diyor.

Herifler öylesine yalancı öylesine düzenbaz ki, yalan olarak söyledikleri bile birbirini tutmuyor. Koyuyor bana bu durum, İşçi kardeşlerimin ve çoluk çocuklarının bu rezil ve perişan halleri işliyor çiğerlerime dek. Bir kaçının yanına sokulup, "hır çıkaralım " diyorum. "İlgili makamlara gidip şikayet edelim bunları ".....Ne yazık ki kimse, "he, edelim demiyor. Orada saatlerce ve günlerce beklemeyi, hakkını aramaktan daha münasip görüyor kendine işçi kardeşim.

" Ben bu bilete para verdim üstünde hareket saatı 24 yazıyor. Saat 2 oldu h[illegible] ya uçak ?" demiyor, diyemiyor. Kaderdaşım. Diyemediği ve demediğinden de bekliyor senelerdir saatlerce ve günlerce havaalanlarında.

Saat 3 de sabrım iyice tükeniyor ve her ne pahasına olursa olsun deyip, ilk çıkışı

yapıyorum. Hatta sinirlendiğimde kendime hakim olamadığımdan, çıkışım bir hayli de sertçe oluyor. Ve karışıveriyor havaalanı bir anda. Ben şimdi, ya polis ya da gözümün üstüne bir yumruk gelir diye beklerken, yanıma bir kaç arkadaş sokulup :

"Korkma abi sana kimse el süremez, seninle beraberiz' diyorlar. Küçükte olsa bu birlik ve beraberlik sevinci gözlerimi yaşartıyor. Halbuki 300 kişinin içinden sadece birkaç kişinin beni o anda ve orada dasteklemesi aslında çok acı.

Ve vakit geçirmeden bir kenara çekilip, " Yusuf Bakioğlu, Aydemir Marangoz, Saffet Çelik, Rafet Çatıkkaş, Nizamettin Güneş, Muharrem Gürgen, Necdet Neşe ve Mustafa Özcan" adlı arkadaşlarla yürüyüş kararı alıyoruz.(Karar alınırken yanımızda bulunup da isimlerini alamadığım ve ya adlarını ve soy adlarını yanlış aldığım arkadaşlarım kusuruma bakmasınlar)

Yürüyüşümüz evvela havaalanı müdürlüğüne doğru oldu. Müdürü makamında bulamadık ve Emniyet müdürlüğüne geldik. Yürüyüşe katılan arkadaşlarımızın sayısı maalesef azdı.

Bizim yürüyüşümüzden sonra "Remziye Saçar, Nejla Akkün Reyhani Çatıkkaş, Hüsniye Güneş, Gülhan Ay, Necmiye Alacadağ, Emine Sağlı ve Nurhan Güneş" adındaki kız ve kadınlar da pek parlak olmayan yürüyüş yaptılar. Bu kadın yürüyüşçülere Emniyet Müdürlüğünde bir polis "Madem haksızlığa uğruyorsunuz, öyleyse Türkiye'ye gelmeyin" demiş. Bu polis, Türkiye'yi babasının arpa tarlası zannediyor herhalde.

Yürüyüşleri birlik ve beraberlik içinde ve toplu halde yapamadığımız için istediklerimizi elde edemedik. Fakat bir polisin de söylemek mecburiyetinde kaldığı gibi, Türk işçisinin uyandığını az da olsa bilinçlendiğini, sömürücülere ve haksızlara karşı birlikte savaşmaya başladıklarını bu yürüyüşümüzle anlattık.

Yürüyüş anında bizleri destekleyen bir gümrük memurunun : " Bu havaalanı böyle bir kaç sefer karışmış olsaydı veya bundan sonra böyle bir kaç sefer daha karışırsa bu fırsatçıların kolu kanadı kırılır ve burası insani bir düzene girer " demesi, şimdiye kadar uyuduğumuzun, şimdiden sonra ise birlik ve beraberlik kurmak mecburiyetinde olduğumuzun en iyi izah şeklidir.

Eğer birlik ve beraberlik kurmaz, insafsızların iğrenç oyunlarını kırmazsak, havaalanlarında daha çook sabahlarız....Evet arkadaşlar, havaalanlarında beklemek, çoluk çocuğumuzu rezil etmek ve haklarımızı çiğnetmek istemiyorsak, uçakların gecikmesi halinde havaalanlarında birlik ve beraberlik içinde hareket edelim. insani haklarımızı milliyetsizlere çiğnetmiyelim.

Yazımı, Yeşilköy havaalanında vazifeli genç bir polis memurunun biz işçiler için söylediklerini aynen buraya aktararak kesmek istiyorum. "Bu memlekette hem de gaddarca yıllarca sömürüldünüz, uyanmadınız. Biraz da onlar sömürsünler diye taa dış ülkelere gönderildiniz. siz yine de uyanmamaktasınız. Yabancıların sömürdükleri yetmiyormuş gibi bu şirketlerinin düzenbazları da hem paralarınızı alıyorlar ve hem de sizleri havaalanlarında davarlar gibi yatırıyorlar ama siz de yine de ses yok. Uyanın arkadaş, uyanın. Para verdiğinize göre çoluk çocuk havaalanlarına serilerek kurbanlık koyunlar gibi beklemek sizin hakkınız değildir. uyanın. Uyanın da, bu fırsatçıların sizi vahşice sömürmelerine ve bu tip insanların çoğalmasına mani olun. Uyanın ve el ele vererek birlik beraberlik kurun. İşçi ve köylü uyanır da birlik olursa, bütün engelleri ve bütün haksızlıkları göğüsleyip yıkar.

Her kim ki uyanmaz da başını eğerse, fırsatçılar gelir o eğik başa sıçar."..........

Nizamettin Güneş
4. Düsseldorf

köylü turistler

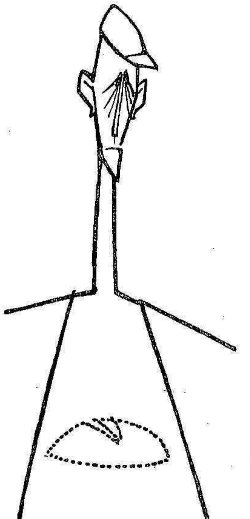
Memlekette işsizlikten bunalmış 6 köylümüz, tarlalarını 5'er bin TL.sına ipotek ettirip, diğer kalan kısmınıda %100-150 faizle tefecilerden bulup buluşturdular. Ne olursa olsun gideceklerdi Avrupaya, işsizlik canlarına tak demişti. Bu gaye ile otobüs şirketlerine baş vurdular. Bu arada yakınlarınında tavsiyesi üzerine Batı Almanya'ya gitmeye karar verdiler. 5-7-74 tarihinde yer bulabildiler ancak. Günü gelince atladılar otobüse Ankaradan, istikamet Almanya....

Otobüs Yugoslavya, Avusturya sınırına yaklaşırken, sayıları 5-6 kişi olan köylü turistlere, otobüsten inmelerini söylediler. Köylüler neden diye soracak oldular. "Sizin pasaportlarınızda işçi yazılı değil, sizi gümrük kapılarından içeriye sokmazlar " dedi otobüs idarecileri.

Daha sonra otobüs bir yere geldiği zaman, "Siz burada inin, biz birkaç saat sonra gelip sizi alacağız" dediler ve böylece bizim 6 arkadaş indirildiler otobüsten...

Tam 48 saat beklediler dağbaşında. Ne gelen var ne giden. Bunun üzerine kendileri birşeyler yapmaya koyuldular. Bu arada bazı üçkağıtçı şebekelerinde eline düştüler. Yalan dolan, neyseki, ilk defa ağızları yandığından, ikinci defa yoğurdu üfleyerek yediler ve bu dolandırıcılara para kaptırmadılar. Turist köylü kardeşlerimiz birbirine destek olup İtalya'ya geçtiler. İtalya üzerinden de, bazen yaya, bazen trenle İsviçre sınırına ulaştılar.

Beş günlük yolculuklarının 3 günü dağlarda bazen aç, bazen susuz geçti. İsviçre ile, İtalya sınırındaki gerilmiş tellerin altından sürünerek geçtikten sonra, İsviçreye girdiler. Kalmaya niyetleri yoktu İsviçrede. Gayeleri Almanya'ya ulaşmaktı. Almanya İsviçre sınırındada gene dağlard[illegible] ellerin altından geçtiler.

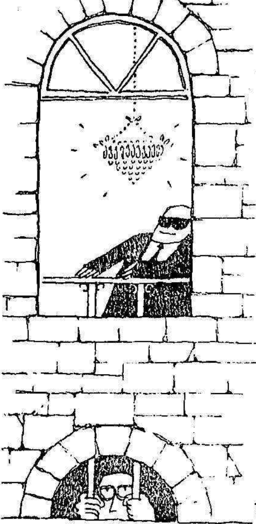
Nihayet Almanyaya gelmişlerdi. Günlerdir çektikleri eziyet kendilerini bitirip tüket-

Devamı 6. sayfada

44 YIL HAPİS CEZASI

Baştarafı 1. sayfada

Ünlü bir Alman Gazetesi (Frankfurter Allgemeine Zeitung) olayı şu başlıkla verdi, " TÜRK MAHKEMESİ 2 GAZETECİYİ 44 YIL HAPSE MAHKUM ETTİ. " Kıvılcım Gazetesi 6 sayı çıkabildi. Türkiye'de işçilerin köylülerin en can alıcı mese-

leleri ve çözüm yolları üzerine düşüncelerini ortaya koyuyordu.

Devlet Güvenlik Mahkemeleri ise, Türkiye' de, Ecevitin de bir zamanlar " bozuk " ilan ettiği, sömürü ve talan düzenini devam ettirmek, İşçilerin mücadelesini zorla bastırmak üzere kurulmuştu. Ve elbet, Kıvılcım gazetesine karşı da çalışacaklardı. Savcılar 6 sayı zor beklediler, aradan birkaç ay geçmeden Türkiye tarihinde ilk defa. 6 sayılık bir gazete için sorumlu 2 genç insana 44'er yıl hapis verildi. Bu kararla sağ ve hatta kimi sol çevreler rahatladılar, içlerine su serpildi.

Olayın birçok yönü var. Birisi. Türkiye' deki " demokratik Ortam'ın " sınırlarını gösteriyor. Seçim meydanlarında CHP' liler " Türkiye'nin insanların fikirlerinden dolayı hapis yattıkları bir ülke olmaktan çıkarılacağını " , " Devlet Güvenlik Mahkemelerinin kaldırılacağını, " 141 ve 142 . maddelerin değiştirileceğini " söylediler. Bunun üzerine halk da onları iktidara getirdi.

Herşey yerli yerinde duruyor ! ...... Türkiye halkının bunları görmediği hesaplanıyor ?.....

Bir diğeri de. Türkiye İşçi sınıfının doğru fikirlerinin yazılması 44 er yıllık hapislerle önlenebilir mi? 50 yıllık baskı ve terör neyi değiş-[illegible]? 12 Mart baskı ve terör rejimi ile ne önlenebildi ?

KÖYLÜ TURİSTLER

Baştarafı 5. sayfada

mişti. Oturdular bir dağın kenarına, biraz dinlenmek istiyorlardı. ama hepsinin ayakları korkunç sızlamaktaydı. Hasan ayakkabılarını çıkardı, acıyı dindirmek için. Bakarki, ayaklarının altı. tabanları delinmiştir Hasan kardaşın. Paramparça olmuştur ayakları. Tutamaz Hasan kardaş kendini, başlar ağlamaya Diğerlerinin hali başkamıdır sanki? Onlarda dolmuşlardır zaten. Hasan başlayınca onlarda tutamazlar kendilerini. Evet, onlar, 6 kişi. Almanya sınır dağlarının bir yamacında hem ağlıyor. hemde küfrediyorlardı. Ayaklarının acısına, günlerdir çektiklerine, köydeki hayatlarına hem küfrediyor. hemde hepberaber. bağırğ bağıra ağlıyorlardı sınırdaki dağda.

Şimdi ne yapabilir bu insanlar. Dönseler ne derler köyde sonra?.. Dönüp ne yapacaklar, hepsini satıp düşmüşlerdi yollara. Ve sonra nasıl neyle dönecekler? Para, pul hepsi tükenmiş. Ya bu yaban ellerde ne yapabilirler?..

Bu altı köylü kardeşimizin başından geçen öykü. bir örnek sadece. Bunun gibi yüzlerce olaylar oluyor. Nedir, kimdir bu eziyetin, sefaletin sorumlusu? bu altı insan kendilerimi sorumludur?

Ama onlar dünyaya geldiklerinden beri, hep aynı yoksulluğu, sefaleti çekm[illegible]slerdir.

OPEL'DE

Baştarafı 1. sayfada

firma 3 kişiyi yeniden işe almayı kabul ediyor. Diğer dördünü ise almamakta diretiyor.

Olay hakkında İşçi Gazetesinin toplayabildiği haber şimdilik bu kadar. Mainz Türkiyeli işçiler Birliği'nden arkadaşlarda. işten atılan kardeşlerimizle birlikte mücadele etmektedirler.

Rüsselsheim'daki Opelin Türk heimları bu olayla çalkalanmaktadır. Rüsselsheim gazeteteleri olaya geniş yer verdiler. İşçi arkadaşlarımıza oynanan bu oyun hepimize ders olmalıdır. İşverenler kanadı karlarını garanti etmek için herşeyi yapabilirler. Hele onların karşısında birde tek tek dağınık durumdaysak... Vay hali mizeki vay!..

ALMANYA HABERLERİ

Baştarafı 1. sayfada

ve ancak böyle mümkün ola - caktır."

Şimdi son günlerin ekonomik gelişmelerini topluca görelim.

İŞVERENLER TEHLİKEDE

Federal Almanya'daki işsizlik sayısı, son 12 seneden bu yana en yüksek seviyesine ulaşmıştır. Çeşitli açıklamalara göre %2,5 (0.5 Milyon) oranına yaklaşan işsizlik, yapılan tahminlere göre daha da artacaktır. 1966-67 Krizinde işsizlik en yüksek %2,1 oranına gelmişti.

1974 sonunda işsizlik sayısının 700.000'ne(%3) çıkması beklenmektedir. Buna göre daha birçok işçi arkadaş işini kaybedecek demektir. İşsizlik anında ise en kötü durumda kalanlar yabancı işçilerdir.

AEG

Oldenburg'daki AEG-Telefunken firmasında 450 işçi 18 Eylülden beri Kısa Çalışma yapmaktadır. Ayrıca Patronlar 270 işçinin işine son vermeği denemişlerse de Metall Sendikasının karşı çıkması üzerine vazgeçmişlerdir.

İFLAS EDEN FİRMA

Almanya'da iflas eden firma sayısı 1974 senesinin ilk yarısında 4[illegible]'ye ulaşmıştır 1973 senesinde ise aynı rakkam 1252 idi. Bunu göre. geçen yıla oranla iflas eden firma sayısı, %43. 2 artmıştır. İstatistik Müdürlüğüne göre sadece Haziran 1974 de 631 Firma iflas etmiştir

MAN

Münihte'ki MAN Fabrikası işçilerinin üçte biri bu hafta tekrar kısa çalışacaklardır. MAN Fabrikası işçilerini geçen Ağustos ayında kısa çalışma yapmışlardı.

VW

Wolsburg'da Volkswagen - firmasınca yapılan açıklamaya göre 23-27 Eylül arasında kısa çalışma uygulanmaktadır Kısa çalışmaya 49.000 işçui girmektedir.

İŞÇİLER DAVA AÇTI

Franz-Weisenberger KG firması 1973 yılında iflas gerekçesiyle 1000'e yakın işçisine çıkış vermiştir. Ancak patronların karşı önçeden kararlı olan işçiler. derhal Mahkemede dava açmışlardır. Mahkeme heyeti geçenlerde İflas kararının hileli olduğunun anlaşılması üzerine. şirket sahiplerinden üçünün Tutuklanmasına karar vermiştir.

OPEL

Russelsheim, Bochum ve Kaiserslautern'deki Opel Fabrikalarında çalışan 35.000 işçiye Kısa Çalışma uygulanmaktadır. Bilindiği gibi 2 ay kadar önce Opel Fabrikası tazminat ödeyerek 5.ooo kadar işçiye çıkış vermişti.

HOECHST

Dornap'ta Hoechst'in bir yan firması olan, Kalksteinwerke'de 70 işçi işten çıkarılmıştır. Patronlar sebep olarakta Masrafların yükseldiğini bahane etmişlerdir.

WESTAG

İnşaat Malzemeleri üreten Westag Firması. inşaat piyasasında durgunluk gerekçesiyle 450 işçisine kısa çalışma uygulamaya başlamıştır. Kısa çalışmanın en az Ekim sonuna kadar devam edeceği açıklanmıştır.

MENGELE

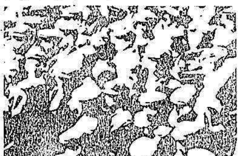
Münih'teki Makina Fabrikasında çalışan 1800 işçiden 800-900 kişisi, Eylül ayında Her hafta 4 gün çalışmaktadırlar.

BOSCH

Bosch Firması sene sonuna kadar 400 işçiye çıkış vermeyi kararlaştırmıştır. İşten çıkarma, her 3 haftada bir 49 kişinin işine son vermesi şeklinde uygulanmaya başlamıştır. Diğer yanda; Firmanın işten çıkardığı işçiler yerine, aracı firmalardan ucuza işçi alındığı öğrenilmiştir.

SİEMENS

Siemens Televizyon Fabrikalarında çalışan, 22000 işçi ve memurdan 6.000'inin işine Mayıs 1975'te son verilmesinin kararlaştırıldığı patronlar tarafından açıklanmıştır. Gene Nürnberg'deki Siemens fabrikalarında 370 işçiye 23 27 Eylül arasında Kısa Çalışma uygulandığı bildirilmiştir.

İşçi Gazetesi
• 15 günde bir çıkar • Unkostenbeitrag 30 Pf.
• Basım Yeri: Eigendruck im Selbstverlage
Sahibi : T D F - AVRUPA TÜRKİYELİ DEMOKRATİK İŞCİ DERNEKLERİ FEDERASYONU
Sorumlusu: A. Börçek Yazışma Adresi: 43 ESSEN-WEST HUTTMANN STR.1
ABONESİ: 6 aylık 7.5 DM, 1 yıllık 15.- DM POSTSCHECKKONTO: 3989-439 ESSEN